

SZERKESZTŐI JEGYZET

Folyóiratot szerkeszteni az egyik legszebb dolog a világon. Amikor az ember észreveszi, hogy egymást nem ismerő alkotók munkái egymás közelébe kerülve párbeszédbe lépnek – aligha van ehhez hasonlatos érzés.

Amikor nyolc évszázad egyik legnagyobb magyar költőjétől kell búcsúznunk, és a másik legnagyobb marosvásárhelyi költő ideadja nekünk közlésre a beszédét, amelyet a temetésen mondott el – aligha van annál nagyobb szerkesztői öröm. Ha már búcsúzni kell, akkor búcsúzzunk méltón az angyali költőtől. Aztán amikor már kész az első tucatnyi oldal, és átnéztük hatszor, egyszer csak jön egy e-mail, amely magában rejt egy régi kedves tanítvány baikuját Kovács András Ferencről. Mintha pontosan oda szánta volna a költő szomorú-szép fotográfiája alá. Fél nap múlva pedig érkezik egy másik levél, melyből kiderül, hogy Markó Bélának van egy költeménye 42 évvel ezelőttről, mely ugyanúgy szól, mint ahogyan KAF verse beszél: „Kedves Madách Imre!” A kör ezzel bezárult, helyükre kerültek a dolgok.

Hogyan is lehetne másképp folytatni a lapot, ha nem a Nógrádban oly kedves és fontos szerzőre való emlékezéssel? Praznovszky Mihály irodalomtörténész, a tavalyi Madách-szám szerkesztője kitűnő anyagot állított össze, de „helyi szerzőnk” oly kimeríthetetlen kútforrás, akinek életművéhez a 201. évben is sokan szerettek volna hozzászólni: egyetemisták, akik továbbírták a nagy művet, tanárok, akik továbbgondolták – és költők, akik verseket alkottak a Tragédia kapcsán.

De Balassi Bálint otthona is volt ez a vidék: Lócsei Péter a vasi Weöres Sándor szövegeiben fedez fel vele való hasonlatosságokat, összekötve így az ország egymástól távoli vidékeit. S ahogyan e két költő közös motívumai, remélhetőleg a Szépirodalom rovat szövegei is egymást erősítik lapszámunkban.

A záró fejezet pedig a 177 éves – azaz halhatatlan – Mikszáth Kálmán műveire irányítja figyelmünket. Kárpátalja és Szombathely felől indulnak, és Salgótarjánban találkoznak az egymást kereső gondolatok – a legnagyobb palóc segítségével Palócföldön, a 70. évében járó Palócföldben.